

1. MOTIVAČNÍ UVEDENÍ

a) Pro ty, kteří již něco vědí, pro střední a starší školní věk

Apoštolu Pavlovi se říká „třináctý apoštol“, věděli byste proč? Vzpomněli byste si na něco z Pavlova života? Co bylo před tím, než začal kázat a zvěstovat Ježíše Krista? Dokonce měl i jiné jméno, věděli byste, jak se původně jmenoval? („třináctý“ proto, že nechodil s Ježíšem jako jeho učedníci, byl k nim připojen později; Ježíš si ho vyvolil pro zvěstování evangelia i mezi pohany; jeho původní jméno bylo Saul)

b) Pro ty, kteří o příběhu mnoho nevědí, pro všechny věkové kategorie

Báli jste se někdy někoho? Hodně, tak moc, že byste ho nechtěli ani potkat? Že byste před ním utíkali a schovávali se, jako před nepřítelem? Pokud ano, myslíte, že by se takový člověk mohl změnit? Že by s vámi třeba začal mluvit nebo dokonce kamarádit? Co všechno by se muselo stát, aby to šlo? Dovedete si to představit?

2. POZNÁMKY K TEXTU A JEHO KATECHETICKÉMU VYUŽITÍ

- **Pavel** - jeho rodištěm byl Tarsus, hlavní město římské provincie Kilikie. Ovládal dobře řečtinu i hebrejštinu, vyrůstal zřejmě ve dvojjazyčném prostředí: jako Žid a zároveň po svých rodičích jako římský občan. Jeho latinské jméno Paulus znamená „malý“.

- V mládí patřil k farizejskému směru. Vyznačoval se mimořádnou horlivostí. Připravoval se k dráze zákoníka, rabína u vynikajícího učitele Gamaliela v Jeruzalémě. K tomu také patřilo naučit se nějaké řemeslo, Pavel tedy šil stany. Pavlova horlivost se projevovala i prudkým nepřítelstvím vůči vyznavačům mesiášství ukřižovaného Ježíše Krista.

- Událost před Damaškem znamenala rozhodující obrat, naměřovala jeho život jinam; jen ve Skutcích se o ní píše třikrát (Sk 9,1-19; Sk 22,6-16; Sk 26,12-1). U povolání Saula-Pavla, najdeme motivy, které jsou obdobné povolávání proroků. Podobně mluví o své proměně i sám Pavel (Ga 1,11-16; 1K 15, n; F 3,7).

- Ananiášovi je Saul-Pavel představen jako „nádobu vyvolenou“ (podobně kdysi Hospodin začal s Abrahamem). Hospodin si povolává svědky víry, kteří mají ostatním dosvědčovat jedinečnost díla záchran. Příběh se soustředí na to, kudy půjde zvěstování dál.

- Saul-Pavel pak zvěstuje Ježíše Krista jako Pána nejprve v synagogách v Damašku, pak musí odejít a pokračuje v Jeruzalémě, brzo však odchází i odtud a uchyluje se na delší čas do Tarsu, kde začíná zvěstovat Krista pohanům.

- Jeho další působení je pak spojeno hlavně s Malou Asií. O konci jeho života mnoho nevíme, na své cestě s evangeliem se dostal do Říma, kde i jako vězeň káže Krista „bez bázně a bez překážek“. NZ tím naznačuje, že osud zvěstovatele evangelia ustupuje do pozadí před obsahem zvěsti, kterou přináší.

- **Saule, Saule, proč mne pronásleduješ?** - světlo z nebe, hlas, pád na zem - to vše jsou charakteristické rysy událostí, při kterých je člověk zasažen Boží blízkostí.

- Věta „Saule, Saule, proč mne pronásleduješ?“ měla vybarvit příběh pronásledovaného Davida, který se stejnými slovy obrátil na krále Saula, který ho chtěl zlikvidovat. Tato Ježíšova otázka má Saulovi-Pavlovi pomoci, aby uviděl své nynější jednání v pravém světle. Dosud si myslel, že dělá přesně to, co Bůh chce; teď poznává, že - stejně jako když šel Saul proti Davidovi - i on jedná proti Božímu záměru.

Kdo jsi? - není to jen otázka po jménu, ale spíše po záměru toho, kdo ho zastavil, po jeho programu. Kdo vlastně jsi ty,

kterého já Saul-Pavel pronásleduji? Oč ti jde? - Dosud byl přesvědčen, že pronásleduje někoho, kdo se protiví Bohu. Teď poznává, jak hluboce se mýlil. Ale koho to vlastně pronásleduje?

- V odpovědi slyší nejprve jméno „Já jsem Ježíš, a pak vzápětí pokyn, kam má jít a co má dělat, aby se dozvěděl víc.

- **bezmoc a slepota** - původně mocný Saul je odkázán na pomoc druhých. Z aktivního se stává bezmocný, už nemůže vést, ale musí být veden. Slepota není trest, ale je cestou „k sobě samému“, od sebejistoty k pokornému poznání, že vše je jinak, než si ve své svrchovanosti dosud myslel; podobně i púst. Je to znamení pokání i pomoc, aby porozuměl tomu, co má přijít, a byl připraven.

- **Ananiáš - Hospodin je milostivý** - učedník a křesťan v Damašku, kterého si Hospodin vyvolil, aby ukázal Saulovi-Pavlovi cestu. Ježíš volá Ananiáše podobně, jako Hospodin oslovoval lidi, kterým chtěl svěřit nějaký úkol (1S 3, -1).

- Ananiášova zdráhavost je pochopitelná: Ježíš po něm chce naprosto nepředstavitelnou věc. Všichni vědí, jaká pověsta předchází. Před takovým člověkem je nejrozumnější se ukrýt, a toho má teď Ananiáš vyhledat? Pán však ke svému dílu použije osobu, u které by to všichni nejméně čekali. Právě takový se stane svědkem, nádobou, kterou si Hospodin vybral.

- **tu mu spadly s očí šupiny** - Saulova-Pavlova proměna je viditelně ukázána tím, že prohlédl, spadly mu šupiny s očí. To, co Ananiáš zprostředkoval, nebylo jen tělesné uzdravení, ale i dar Ducha svatého. Poté byl Saul-Pavel pokřtěn. Křest a dar Ducha svatého patří k sobě. Saul-Pavel tak přijímá posilu do nových úkolů.

- **Barnabášova úloha** - podle Sk 13,6 to byl levita z Kypuru, mluvil řecky a ujal se Saula-Pavla, když se ho v jeruzalemském sboru báli. Smiřoval jeruzalemské křesťany a Saula-Pavla. Po čase přivolá Saula-Pavla k práci v antiochenském sboru (Sk 11,35) a později se s ním vydává na misijní cestu po Malé Asii.

3. FORMULACE TÉMATU

Boží láska patří bez rozdílu všem. My lidé máme tendenci dělat rozdíly; dělit lidi na ty, co nám jsou sympatičtí, a na ty, co nám sympatičtí nejsou; posuzovat druhé, kdo si co zaslouží. Jako kdybychom lidi škatulkovali. Bůh je i v tomto ohledu docela jiný, nedělá rozdíly, neškatulkuje, oslovuje každého. Oslovuje i ty, kterým bychom se my raději vyhnuli. Tak oslovil i nepřítele křesťanů Saula, a jeho prostřednictvím pak i mnoho těch, kteří by jinak o Kristu neslyšeli. Neznali Boha, ale Bůh znal je a jeho láska patřila i jim. Všem, bez rozdílu. Saul-Pavel se tak stal jeho „nádobou vyvolenou“ k tomu, aby zval lidi k Bohu a ke Kristu.

Bývá to někdy těžké, naučit se přistupovat ke všem lidem stejně, bez předsudků, netřídit je, nezavírat je do škatulek, nedělit je. Bůh to však nedělá, jeho láska patří všem lidem; k takovému přístupu k druhým vede i nás. Ježíš podává ruku každému člověku, záleží na tom, zda se té ruky chytí.

4. ÚSKALÍ TEXTU A LINIE PŘÍBĚHU

Není jednoduché shrnout celou postavu apoštola Pavla do jednoho vyprávění. Událost na cestě do Damašku, kdy Ježíš zastavil, byla pouhým začátkem Saulovy cesty k víře. Tato cesta pokračuje, když se Saul dostane do Damašku a když mu Ananiáš tlumočí Kristovo povolání. Teprve pak mu spadnou šupiny s očí, když je naplněn Duchem svatým a přijme křest. Nemluvíme tedy o jednorázovém „obrácení“; v té chvíli před Damaškem byl Saul-Pavel spíš bezmocný než věřící, prohlédne až po křtu. A teprve pak přijme Ježíšovo pověření k misii mezi národy i syny izraelskými.

S damašskou událostí nesouviselo ani jméno Pavel. Ke změně z místního hebrejského Saul na „globálně“ srozumitelné helénské Paulos dochází až během první misijní cesty, při vstupu evangelia do helénského prostoru. Je tedy možné mluvit o Sau-

lovi nebo rovnou o Pavlovi, ale nespojujte změnu jména s Damaškem. (Při vyprávění - po tomto vysvětlení - užívejme jen jednoho jména.)

Nedémonizujte Pavlova minulost, i když apoštol nezapírá, že byl nepřitelem křesťanů. Dá se na něm však ukázat, jak se vyvíjí a stupňuje samospravedlnost a fanatismus. Začíná tím, že pasivně schvaluje smrt Štěpána, a končí tím, že se sám aktivně na pronásledování podílí.

Sama událost u Damašku je hodně zázračná a v podstatě nepředstavitelná, nepokoušejte se to nějak vysvětlit, důležitý je hlas, obsah: Ježíš zastavuje Saula-Pavla a ukazuje mu, že pro něj má jinou cestu. Slepota mu znemožňuje jít dál cestou, kterou původně chtěl. Kromě toho ho přivádí k pokoře: pokládal se za „elitu“, za toho, který vede, a najednou má být sám veden. Konec slepoty znamená prozření k nové životní náplni.

5. OSNOVA VYPRÁVĚNÍ

- I. Saulova horlivost
- II. Saulova cesta do Damašku
- III. Zjevení na cestě do Damašku
- IV. Saulova bezmoc
- V. Ananiáš
- VI. Saulův křest
- VII. Saul - kazatel

Pro menší děti:

- I. Saulova cesta do Damašku
- II. Ježíš volá Ananiáše
- III. Saul káže evangelium

Pro menší děti zůstaňte u motivu zavolání, Bůh volá Saule, volá Ananiáše, volal dřív třeba Abrahama, ukazuje cestu a dává sílu tou cestou jít, i když se to zdá hodně zvláštní. Bůh dělá rád a často zvláštní věci, má rád překvapení.

Vyprávění může být docela jednoduché, jít jen po lince Saulově-Pavlově a vyprávět víc z jeho perspektivy. Zdůraznit změnu, kterou prošel, když si ho Bůh zavolal a to, že Bůh volá k sobě všechny, bez rozdílu. To, co Saul-Pavel zažil na vlastní kůži, to zase předává dál, když zvěstuje evangelium všem kolem.

Pro střední školní věk

Zdůrazněte motiv Božího volání a jak se v důsledku tohoto Božího zavolání u člověka všechno mění:

- I. Saul vytáhl do boje proti křesťanům, ale cestou do Damašku na něho Pán zavolal a Saul poznává svůj životní omyl, že dosud dělal všechno špatně.
- II. Ananiáš by nejradši zůstal schovaný před Saulem, ale Pán ho zavolal a zjevil mu své plány se Saulem, a tak Ananiáš za Saulem jde.
- III. Prostřednictvím Ananiáše volá Kristus Saula; povolává, aby se stal nástrojem jeho díla. Saul prohlédne, jeho život dostává nový směr.
- IV. Saul se stává zvěstovatelem evangelia, jeho prostřednictvím volá Bůh k víře národy i syny izraelské.
- V. Když Bůh zavolá, pak se v lidském životě mnoho věcí mění - a vždycky je to k dobrému pro toho člověka i pro ostatní.

6. A) K PRÁCI S PRACOVNÍM

LISTEM

Co už o něm vím?

Viz motivace 1a), vepsat nebo namalovat něco z toho, na co si děti v souvislosti s Pavlem vzpomenu.

Co nám zpívá na naší cestu víry?

- po vyprávění můžete s dětmi vymyslet do písně sloku o Pavlovi: A zástup stále přichází a zas jde dál... a můžete ji napsat na pracovní list. (Nebo použít navrhouvanou, viz. bod 7 Liturgický rámeček, Písně)

Kde se jeho písnička ozývá v Bibli?

- V epištolách, v dopisech, které Pavel psal do nově založe-

ných sborů, např. Korintským, Galatským nebo Tesalonickým, když vysvětluje, proč jsou všichni pro Boha důležití a proč Bohu na každém z nich záleží, proč stojí za to mu věřit.

- V evangeliích se Pavlova písnička ozývá vždycky, když Ježíš zve k sobě i ty, se kterými se ostatní příliš ne bavili a raději se jim vyhýbali; např. příběh o Zacheovi (L 19,1-1) nebo podobnosti o hostině (L 1 ,15-2).

- Můžete některý z příběhů dětem připomenout nebo nechat převyprávět a děti ať zkusí najít, v čem jsou si ty příběhy podobné.

Jaký obrázek se nám bude hodit / za co prosíme?

Děti mohou vyhledávat obrázky, které znázorňují ty lidi, kteří nám nejsou sympatičtí, o které dnes moc nejvíme zájem, kteří jsou na „okraji společnosti“. Děti mohou mluvit o tom, proč tomu tak je. Na to pak mohou navazovat modlitby s prosbami o větší vnímavost i o pochopení pro takové lidi, o pomoc... viz 1 . Modlitba .

Moje okénko

Okénko je prostorem pro nejmenší děti, kde mohou namalovat Saula před změnou a po ní. Povídejte si s nimi, v čem se asi změnil. Dá se to znázornit? Třeba, co drží v ruce...

6. B) K PRÁCI S POSTAVIČKAMI

Vyberte - nejlépe po vyprávění a po práci s pracovním listem - s dětmi jednu z prototypů postav, která podle vás nejlépe charakterizuje Pavla, obkreslete, vybarvěte a dokreslete výraz ve tváři, vystříhnete a zavěste do řady svědků za poslední postavu zástupu, v tomto případě za Filipa.

6. C) TIP NA AKCI

Děti si mohou vyzkoušet projít určitý úsek cesty (v místnosti třeba z jedné strany na druhou) se zavřenýma nebo zavázanýma očima. Samy tak zjistí, jak se člověk, který přestane vidět, stává bezmocným a odkázaným na pomoc druhých. Můžete zkusit varianty: přímá cesta, jedna překážka, víc překážek, s doprovodem, bez doprovodu, apod.

6. D) PODNĚTY K ROZHOVORU

- Co myslíte, je lepší člověk, který chodí odmalička do kostela a byl pokřtěn, nebo ten, který přijde k víře jako větší? A můžeme takhle lidi posuzovat a dělit?
- Zažili jste ve sboru už křest dospělého člověka? Je to jiné, než když se křtí miminko? V čem?
- Když se v nedělní škole nebo v náboženství objeví někdo úplně nový, vítáte ho a jste rádi, nebo mu moc nevěříte a čekáte, co bude, nebo se vám to nelíbí a nechcete ho mezi sebou?
- Znáte z dnešní doby nějaké příklady pronásledování křesťanů, případně Židů nebo mohamedánů?
- Víte, kdo je to fanatik a co dělá? Mohou se i křesťané stát fanatiky? Znáte nějaké takové třeba v historii?

7. LITURGICKÝ RÁMEČEK

Vstupní verš: Ž 113, 1-2

Haleluja. Chvalte, Hospodinovi služebníci, chvalte jméno Hospodina! Jméno Hospodinovo buď požehnáno nyní i navěky.

Písně:

průvodní (návrh):

„Mesiáš na kříži - skandál

hrozil se Saul a křesťany zavíral.

Přesto se apoštolem stal.

A s Pavlem zástup vychází - vstříc pohanům.“

Jděte po všem světě (BTS 6); To já, ó Pane můj (S 331); Volný jsem (S 375); Někdo mne vede za ruku (BTS 22, S 21 , EZ 176); Buď sláva Bohu, chvála Otci (EZD 6); Vzdávám ti, Bože, chválu svou (EZD 61)

Čtení: Sk 9,3-12

8. VYPRÁVĚNÍ

I. SAULOVA HORLIVOST

Saul se hodně snažil. Vždycky chtěl být tím nejlepším. Bylo to tak ve škole u učitele Gamaliela i pak později v životě. Všechno dělal naplno a dával do toho všechno své nadšení a sílu. Na tom by nebylo nic špatného, kdyby Saul jako přesvědčený farizeus nezačal stejně horlivě vyhledávat a pronásledovat všechny, kteří měli jiný názor než on.

Stal se tak nepřítelem pro mnoho lidí, zvláště pro křesťany. Jakmile totiž Saul zjistil, že někde žijí lidé, kteří věří, že Ježíš Kristus je Mesiáš, přišel tam, nechal je zatknout a odvést do vězení. Byl přesvědčený, že tak slouží Bohu, že dělá přesně to, co po něm Pán Bůh chce. A tak na různých místech vyhledával křesťany, přitom si nechával donášet, kde ještě by našel další.

Všichni křesťané v Jeruzalémě z něj měli veliký strach. Křesťanští tatínkové, maminky i děti se ho báli a když se dověděli, že je někde blízko, nevycházeli raději vůbec ven.

Tak takhle sloužil Saul Pánu Bohu a byl přesvědčený, že se to Hospodinu líbí a že jej za to má Bůh rád. Křesťané Saulovi vadili a myslel si, že právě tak musí vadit i Pánu Bohu. Vždyť mluvili o Ježíšově ukřižování, o jeho utrpení a smrti, a říkali, že právě on je ten očekávaný král, Mesiáš. To přeci nejde dohromady. Tak ohavnou smrtí by Mesiáš nikdy nemohl skončit, ten až přijde, bude vypadat docela jinak. Tak si to Saul myslel. A když si křesťané představují Mesiáše takhle uboze, tak tím Pána Boha urážejí, a to on Saul nedovolí.

A podle toho Saul také jednal. Způsobil přitom mnoho zla, bolesti a trápení. Bibli znal moc dobře, hodně věcí z ní uměl nazpaměť, ale při tom všem neposlouchal Boha, ale sebe.

II. SAULOVA CESTA DO DAMAŠKU

Za nějaký čas už Saulovi nestačilo vyhledávat křesťany jen v Jeruzalémě. Chtěl ještě dál, a rozhodl se jít za tím účelem do Damašku (Damašek ležel od Jeruzaléma daleko na sever, až v Sýrii).

V Jeruzalémě si k tomu vyřídil všechny potřebné papíry a doklady a vydal se na cestu. Plánoval, kolik křesťanů se mu v tom Damašku podaří najít, a možná se na to i trochu těšil.

Zato v Damašku se vůbec netěšili. Když se doslechli, že se k nim Saul chystá, polekali se. Křesťanští tatínkové a maminky dostali strach. Slyšeli už od svých jeruzalémských přátel, co je Saul zač, a báli se. Co se bude dít, co s nimi bude, až Saul přijde, a všechny je najde?

III. ZJEVENÍ NA CESTĚ DO DAMAŠKU

Saul už byl Damašku hodně blízko. Ale v tu chvíli se stalo něco, co nikdo nečekal. Obklopilo je veliké světlo. Takové, jakým o sobě dával Bůh lidem vědět, že je blízko. Saul nemohl najednou udělat ani krok.

Padl na zem. V nesmírné úctě a strachu zároveň. To se stávalo všem lidem, o kterých v bibli čteme, že se potkali s Bohem. Potkat Boha, to není jen tak, to si vůbec nedovedeme představit. A v tu chvíli Saul uslyšel hlas: *Saule, Saule, proč mne pronásleduješ?*

Možná jste tu otázku už v nějakém příběhu slyšeli, že? Vzpomenete si, kdy ještě nějaký jiný Saul někoho pronásledoval? A koho? Ano, byl to král Saul, a pronásledoval Davida, který byl pomazán za krále, Saulova nástupce.

Když náš Saul uslyšel tato slova, určitě si hned na ten příběh vzpomněl a zhrozil se. Vždyť právě tuhle otázku uslyšel král Saul ve chvíli, kdy dělal něco vyloženě špatného, co bylo proti Bohu a proti jeho vůli. A teď musí stejnou otázku slyšet on sám! Copak Bůh nesouhlasí s tím, co pro něj Saul dělá?

Saul se ptá: *Kdo jsi, Pane? A slyší odpověď: Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ.* Saul se zhrozil. Došlo mu, že všechno je vlastně opačně, než si myslel a než to dělal. Pronásledoval Ježíšovy učedníky jako Boží nepřátele, a přitom se stal Božím nepřítelem sám. Co s ním teď bude? Možná čekal nějaký trest, způsobil přece spoustu zla. Místo toho však slyší: *Vstaň, jdi do Damašku a tam se dovíš, co máš dělat.*

IV. SAULOVA BEZMOC

Saul vstal ze země, otevřel oči - a zjistil, že nic nevidí. Sám do Damašku nedojde. Jeho společníci ho museli vzít za ruce (jako malé dítě) a vést. Ještě před chvílí byl tím, kdo šel vpředu a vedl ostatní, vždycky byl rád první, a teď?

Možná si myslel, že jen on zná sám tu správnou cestu, že jen on ví, jak na to, a teď se sám musí spolehnout na druhé. Nevidí, ale o to víc může přemýšlet a zamýšlet se sám nad sebou. Tak došli až do Damašku. Tři dny nic nejedl ani nepil. Už nikam nespěchal, měl čas přemýšlet. Pochopil, že teď už nebude poslouchat sám sebe. A hlavně čekal na Ježíše, podle něho se teď bude řídit, on mu ukáže cestu.

V. ANANIÁŠ

Mezi Ježíšovými učedníky v Damašku byl i muž jménem Ananiáš. Tomu Ježíš ve stejnou chvíli řekl: *Jdi za Saulem, právě se modlí a vidí, jak k němu přicházíš. Bydlí v domě Judově na Přímé ulici.*

V Ananiášovi pěkně hrklo. Za Saulem? To nemyslíš, Pane, vážně? Vždyť celou tu dobu, co víme, že se sem chystá, se bojíme a jenom prosíme, aby nás nenašel, abychom se s ním nemuseli potkat. Víš, Pane,

ke komu mne to posíláš? Víš, co všechno má Saul v Jeruzalémě na svědomí? Kolik zla a bolesti???

Jako by Ježíš jen tiše řekl *Vím*, a nahlas pak pokračoval, že Saul bude od nynějška jeho učedníkem a bude zvěstovat evangelium mnoha lidem - lidem, za nimiž se apoštolům v Jeruzalémě moc nechtělo. Nevíme, co si Ananiáš v tu chvíli myslel, asi se mu moc nechtělo, ale přece jen šel, kam ho Ježíš poslal.

VI. SAULŮV KŘEST

Saul už na Ananiáše čekal. Sice nic neviděl, ale věděl, že přijde. Když Ananiáš přišel a spatřil Saula, udělal něco, co možná ani sám nečekal. Objal Saula a řekl mu *,bratře, . Bratře, posílá mne Pán, ten Ježíš, který se ti zjevil na cestě, abys prohlédl. Abys v něho uvěřil, abys ho přijal jako svého Pána.*

A Saul začal znovu vidět, s očí mu spadly šupiny, a on viděl svět kolem sebe. Ale viděl ho jinak než dřív.

Naučil se jinak dívat. Viděl Ananiáše jako svého bratra a Ježíše jako svého Pána.

Ananiáš Saula také hned pokřtil, pak spolu seděli u stolu, jedli a Ananiáš mluvil o Ježíšovi. A Saul? Ten měl radost. Už věděl, co bude dál, nebál se, měl naději, našel víru. Stal se Ježíšovým učedníkem.

VII. SAUL KAZATEL

A tak Saul začal kázat. Ze začátku to neměl lehké. Všichni si pamatovali, co dělal dřív, a tak mu nikdopříliš nevěřil. Saul je dokázal svou horlivostí a opravdovostí přesvědčit. Bylo vidět, že mu na Ježíšovi opravdu záleží, a že to, co říká, myslí také vážně. Že má radost z toho, že poznal Ježíše jako svého Pána, a že může tuhle zprávu spolu s Boží láskou zvěstovat a přát všem ostatním, Bůh má rád přeci docela všechny, bez rozdílu.

Z Damašku pak odešel Saul do Jeruzaléma, ale ani tam si s ním nevěděli rady. I tady si totiž ještě všichni moc dobře pamatovali jeho dřívější řádění a měli z něho strach. Saul však přesto kázal a mluvil o Kristu a nakonec podobně jako v Damašku, dovedl svou opravdovostí a horlivostí přesvědčit. Když něcoděláte rádi a opravdu, je to na vás vidět, to se nedá jen tak napodobit, je to poznat.

Jenže i v Jeruzalémě se našli lidé, kteří Saula neměli rádi, a tak se Saul vypravil do svého rodného města Tarsu, kde dál kázal o Ježíšovi, různým lidem, kteří ho chtěli poslouchat.

Po několika letech se učedníci ze sboru v Antiochii rozhodli, že je opravdu potřeba začít kázat o Ježíšovi všem lidem ze všech národů. A když začali hledat, kdo by něco takového uměl, vzpomněli si na Saula, vždyť on v Tarsu podobnou práci už několik let dobře dělá. Saul se tedy vydal na několik cest, kázalo Ježíši Kristu, zakládal sbory (tady vám může pomoci mapa), a protože lidé, mezi kterými se pohyboval, nerozuměli jeho jménu Saul, používal jméno Pavel, to znamená Malý. Však také Pavel moc veliký nebyl, ale udělal veliký kus práce.

9. MODLITBA

Pane, děkujeme ti za ty, kteří nám o tobě vyprávějí a učí nás rozumět tomu, co nám chceš říct. Prosíme tě za všechny, kteří díky takovému vyprávění v tebe uvěřili a našli pro svůj život novou cestu. Dej, abychom z toho měli radost a abychom jim to přáli. Vždyť ty jsi Bohem všech lidí. Děkujeme ti za to, že se o nás všechny staráš, že ti na nás všech záleží a že nás máš všechny stejně rád. Amen